

32001R0901

9.5.2001

JURNALUL OFICIAL AL COMUNITĂȚILOR EUROPENE

L 127/11

**REGULAMENTUL (CE) NR. 901/2001 AL CONSILIULUI
din 7 mai 2001**

privind instituirea unui drept antidumping definitiv la importurile de uree originară din Rusia

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene,

având în vedere Regulamentul (CE) nr. 384/96 al Consiliului din 22 decembrie 1995 privind protecția împotriva importurilor care fac obiectul unui dumping din partea țărilor care nu sunt membre ale Comunității Europene ⁽¹⁾, în special articolul 11 alineatul (2),

având în vedere propunerea prezentată de către Comisie după consultarea comitetului consultativ,

întrucât:

A. PROCEDURA

1. Anchetele precedente

(1) În 1987, Comisia a instituit un drept antidumping definitiv ⁽²⁾ la importurile de uree originară, printre altele, din fosta Uniune Sovietică. Prin Regulamentul (CEE) nr. 3339/87 ⁽³⁾, Consiliul a acceptat angajamente asumate în cadrul importurilor de uree, printre altele, din fosta Uniune Sovietică. Acestea au fost confirmate prin Decizia 89/143/CEE ⁽⁴⁾ a Comisiei. În martie 1993, Comisia a deschis o procedură de reexaminare a deciziei de acceptare a angajamentelor asumate în cadrul importurilor de uree originară, printre altele, din fosta Uniune Sovietică ⁽⁵⁾. Această anchetă condus la instituirea, prin Regulamentul (CE) nr. 477/95 ⁽⁶⁾ al Consiliului, a unui drept antidumping definitiv la importurile de uree originară din Federația Rusă („Rusia”). Valoarea acestui drept era egală cu diferența dintre 115 ECU pe tonă și prețul net franco frontieră comunitară, înainte de vămuire, în cazul în care acesta din urmă era mai mic.

2. Anchetele privind alte țări

(2) În octombrie 2000 a fost deschisă o anchetă antidumping privind importurile de uree originară din Belarus, Bulgaria, Croația, Egipt, Estonia, Lituania, Libia, Polonia, România și Ucraina ⁽⁷⁾. Ancheta este în prezent în desfășurare.

⁽¹⁾ JO L 56, 6.3.1996, p. 1. Regulament, astfel cum a fost modificat ultima dată prin Regulamentul (CE) nr. 2238/2000 (JO L 257, 11.10.2000, p. 2).

⁽²⁾ JO L 121, 9.5.1987, p. 11.

⁽³⁾ JO L 317, 7.11.1987, p. 1.

⁽⁴⁾ JO L 52, 24.2.1989, p. 37.

⁽⁵⁾ JO C 87, 27.3.1993, p. 7.

⁽⁶⁾ JO L 49, 4.3.1995, p. 1.

⁽⁷⁾ JO C 301, 21.10.2000, p. 2.

3. Ancheta actuală

3.1. Cererea de reexaminare

(3) În septembrie 1999, Comisia a publicat un aviz de expirare iminentă ⁽⁸⁾ a măsurilor antidumping aplicabile importurilor de uree originară din Rusia, în urma căruia aceasta a primit o cerere de reexaminare a acestor măsuri în conformitate cu articolul 11 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 384/96 („regulamentul de bază”) ⁽⁹⁾. Cererea a fost depusă la 3 decembrie 1999 de către Asociația Europeană a Producătorilor de Îngrășăminte (EFMA), în numele producătorilor reprezentând o proporție importantă a producției comunitare de uree („produsul în cauză”). Cererea se întemeia pe motivul că expirarea măsurilor ar determina probabil continuarea sau reapariția dumpingului și a prejudiciului cauzat industriei comunitare.

3.2. Avizul de deschidere

(4) Întrucât a concluzionat după consultarea comitetului consultativ că existau elemente de probă suficiente pentru a justifica deschiderea unei reexaminări, Comisia a demarat o anchetă în martie 2000 ⁽⁹⁾ în conformitate cu articolul 11 alineatul (2) din regulamentul de bază.

3.3. Perioada de anchetă

(5) Ancheta privind probabilitatea continuării sau a reapariției dumpingului și a prejudiciului a acoperit perioada cuprinsă între 1 ianuarie 1999 și 31 decembrie 1999 („perioada de anchetă”). Examinarea evoluției situației în vederea evaluării continuării sau a reapariției prejudiciului a acoperit perioada cuprinsă între 1 ianuarie 1996 și sfârșitul perioadei de anchetă („perioada examinată”).

3.4. Părțile vizate de anchetă

(6) Comisia a informat în mod oficial producătorii comunitari care au depus cererea, producătorii-exportatori din Rusia, importatorii, utilizatorii și asociațiile interesate în mod notoriu, precum și reprezentanții țării exportatoare cu privire la deschiderea reexaminării. Comisia a trimis chestionare producătorilor-exportatori, producătorilor comunitari, importatorilor, utilizatorilor și asociațiilor interesate în mod notoriu, precum și părților care și-au manifestat interesul în termenul stabilit în avizul de deschidere. În afară de aceasta, ea a informat, de asemenea, singurul producător din Republica Slovacă, considerată ca o țară analoagă adecvată, și i-a trimis un chestionar.

⁽⁸⁾ JO C 252, 3.9.1999, p. 2.

⁽⁹⁾ JO C 62, 4.3.2000, p. 19.

- (7) Unsprezece producători comunitari, un producător din țara analoagă, un importator, o asociație de utilizatori și un utilizator au răspuns la chestionar. Nu s-a primit nici un răspuns la chestionar din partea țării exportatoare în cauză.

3.5. Verificarea informațiilor primite

- (8) Comisia a cercetat și a verificat toate informațiile pe care le-a considerat necesare în sensul stabilirii continuării sau a reapariției dumpingului și a prejudiciului, precum și al examinării interesului Comunității. De asemenea, Comisia a oferit părților direct implicate oportunitatea de a a-și face cunoscut punctul de vedere în scris și de a solicita o audiere.

- (9) Comisia a efectuat vizite de verificare în localurile următoarelor societăți:

Producători comunitari:

Hydro Agri Brunsbüttel, Germania
Hydro Agri Italia SpA, Italia
Irish Fertilizer Industries Ltd., Irlanda

Producător din țara analoagă:

Duslo, a.s., Šal'a, Slovacia

Importator independent:

Cargill BV, Amsterdam, Țările de Jos

Utilizator/Asociație de utilizatori:

Sadepan Chimica SRL, Viadana, Italia
Svenska Lantmännen, Stockholm, Suedia.

B. PRODUSUL ÎN CAUZĂ ȘI PRODUSUL SIMILAR

1. Produsul în cauză

- (10) Produsul vizat de prezenta procedură este același cu cel din ancheta precedentă, și anume ureea. Aceasta este produsă în principal din amoniac, produs, la rândul său, din gaz natural. Ureea se poate prezenta sub formă lichidă sau solidă. Ureea solidă poate fi utilizată în scopuri agricole sau industriale. Ureea agricolă poate fi folosită fie ca îngrășământ, aplicat pe sol, fie ca aditiv alimentară pentru hrana animalelor. Ureea industrială este utilizată ca materie primă pentru producerea anumitor adezivi și materiale plastice. Ureea lichidă poate fi utilizată ca îngrășământ sau în scopuri industriale. Toate tipurile de uree au aceleași caracteristici fizice și chimice esențiale și pot fi considerate ca fiind un singur produs în sensul prezentei reexaminări.
- (11) Produsul în cauză este încadrat la codurile NC 3102 10 10 și 3102 10 90. O asociație de importatori a susținut că ureea importată încadrată la codul NC 3102 10 90 trebuie exclusă din cadrul prezentei reexaminări, întrucât nu au mai fost efectuate asemenea importuri de mai mulți ani.
- (12) În această privință, trebuie subliniat că, deși nu au existat în ultimii ani importuri declarate la codul NC 3102 10 90, produsul încadrat la acest cod aparține în mod clar

categoriei unice de produse care constituie „produsul în cauză” și, prin urmare, nu poate fi exclus faptul că aceste importuri pot fi reluate.

2. Produsul similar

- (13) Ancheta a demonstrat faptul că produsul fabricat și vândut de către producătorii comunitari pe piața comunitară este similar în toate privințele cu ureea produsă în Rusia și exportată în Comunitate. Prin urmare, acesta este considerat un produs similar în sensul articolului 1 alineatul (4) din regulamentul de bază. De asemenea, s-a constatat că ureea exportată din Rusia în Comunitate și cea produsă și vândută pe piața internă din Slovacia, utilizată ca țară analoagă, erau similare.

C. REAPARIȚIA SAU CONTINUAREA DUMPINGULUI

- (14) În conformitate cu articolul 11 alineatul (2) din regulamentul de bază, s-a analizat dacă expirarea măsurilor ar putea conduce la o continuare sau la o reapariție a dumpingului.
- (15) În cursul perioadei de anchetă, 25 kilotone de uree au fost importate din Rusia, ceea ce reprezintă o cotă de piață de 0,4 %, comparativ cu 117 kilotone importate în cursul perioadei de anchetă anterioare (1992) și 271 kilotone în 1986.

1. Probabilitatea unei continuări a dumpingului

1.1. Țara analoagă

- (16) În conformitate cu articolul 2 alineatul (7) din regulamentul de bază, valoarea normală a fost stabilită pe baza informațiilor obținute într-o țară terță cu economie de piață în care produsul în cauză este produs și vândut. În avizul de deschidere, Comisia a sugerat să se aleagă Republica Slovacă drept țară analoagă adecvată, datorită faptului că a fost utilizată în acest scop în ancheta precedentă și că procesele de producție și accesul la materiile prime din Republica Slovacă sunt comparabile cu cele existente în Rusia.
- (17) O asociație de importatori a contestat alegerea Republicii Slovacă ca țară analoagă pentru următoarele motive: spre deosebire de Rusia, Republica Slovacă nu produce gaz natural. Întrucât acest produs reprezintă materia primă de bază pentru producerea ureei, el reprezintă principalul element de cost al produsului final. În afară de aceasta, s-a susținut faptul că Republica Slovacă depinde în întregime de gazul rusesc și îl cumpără la un preț foarte ridicat. Prin urmare, s-a afirmat că utilizarea Republicii Slovacă ca țară analoagă ar crește în mod artificial valoarea normală și marja de dumping.
- (18) De asemenea, aceeași asociație de importatori a susținut că, având în vedere importanța gazului în producerea ureei, țara analoagă aleasă în acest caz trebuia să fie producătoare de gaz natural. Aceasta a propus Norvegia, Canada sau Arabia Saudită ca alternative de țări analoage.

(19) În ceea ce privește prima afirmație, trebuie subliniat faptul că pe piața rusească prețurile gazului rusesc fac obiectul unor rabaturi importante și nu sunt determinate de forțele pieței. În afară de aceasta, nu a fost furnizat nici un element de probă care să arate că prețurile gazului pe piața slovacă erau mai mari decât cele practicate în alte țări cu economie de piață. La rândul său, Comisia nu a identificat nici un indiciu în acest sens atunci când a comparat prețul gazului din Slovacia în cursul perioadei de anchetă cu prețurile practicate în alte țări cu economie de piață. Prin urmare, afirmația în conformitate cu care alegerea Republicii Slovace ca țară analoagă are ca efect creșterea artificială a valorii normale nu poate fi acceptată. În ceea ce privește a doua afirmație, Comisia a verificat dacă una dintre țările propuse era mai adecvată. Alegerea Norvegiei a fost imediat respinsă în măsura în care această țară nu produce uree. Arabia Saudită a fost considerată inadecvată, din cauza faptului că legislația acestei țări permite practicarea unor prețuri ale materiilor prime reduse în mod artificial, destinate industriei naționale care utilizează gazul natural, și prevede subvenții pentru investiții în industria de îngrășăminte. În ceea ce privește Canada, nu s-a putut obține nici un fel de cooperare din partea industriei locale producătoare de uree.

(20) Prin urmare, alegerea Republicii Slovace ca țară analoagă a fost menținută pentru următoarele motive: Republica Slovacă a fost utilizată ca țară analoagă în sensul anchetei precedente; procesele de producție și accesul la materiile prime în Republica Slovacă sunt comparabile cu cele existente în Rusia; prețurile gazului natural din Republica Slovacă sunt concurențiale și nu sunt mai ridicate decât prețurile practicate în alte țări cu economie de piață și această țară a furnizat un grad înalt de cooperare. Unicul producător slovac a acceptat să coopereze la anchetă și s-a stabilit că vânzările interne ale acestuia erau reprezentative în raport cu volumul exporturilor rusești în Comunitate.

(21) Pe această bază, s-a concluzionat că Republica Slovacă a reprezentat o alegere adecvată și rezonabilă de țară analoagă în sensul stabilirii valorii normale pentru importurile de uree originară din Rusia.

1.2. Valoarea normală

(22) Inițial, s-a analizat dacă vânzările interne realizate de producătorul-exportator care a cooperat erau reprezentative în raport cu importurile în Comunitate vizate de anchetă. În acest context, s-a considerat adecvată excluderea vânzărilor către părți aflate în legătură, întrucât acestea nu sunt efectuate în cadrul operațiunilor comerciale normale. După excluderea acestor vânzări, s-a stabilit că vânzările directe realizate de producătorul slovac care a cooperat erau suficiente de reprezentative întrucât vizau cantități semnificative în raport cu volumul mediu al vânzărilor la export în Comunitate efectuate de producătorii-exportatori din Rusia pe parcursul perioadei de anchetă.

(23) Prin urmare, s-a stabilit că aceste vânzări directe către clienți independenți puteau fi considerate ca fiind efectuate în cursul operațiunilor comerciale normale, prin compararea prețurilor interne și a costurilor de producție.

(24) Prin urmare, valoarea normală a fost stabilită calculându-se media ponderată a prețurilor reale ale tuturor vânzărilor directe către clienți independenți efectuate pe piața slovacă.

1.3. Prețul de export

(25) Întrucât nici un producător-exportator nu a cooperat, prețul de export a fost stabilit pe baza datelor disponibile, în conformitate cu articolul 18 alineatul (1) din regulamentul de bază. În acest caz, a fost utilizat prețul mediu de import comunicat de Eurostat.

1.4. Compararea

(26) Întrucât ureea este un produs vândut în vrac ale cărui costuri de transport reprezintă o proporție importantă din prețul de vânzare, s-a considerat oportun să se efectueze comparația în condiția de livrare franco fabrică. Au fost efectuate ajustări pentru a se ține în mod corespunzător seama de diferențele care afectează comparabilitatea în conformitate cu articolul 2 alineatul (10) din regulamentul de bază. În special, s-a efectuat o ajustare a valorii normale în funcție de costurile de ambalare și prețul de export a fost ajustat în funcție de cheltuielile de transport intervenite în Rusia și de costurile de expediere din Rusia în Comunitate, pe baza informațiilor incluse în reclamație, precum și a altor informații disponibile.

1.5. Marja de dumping

(27) În conformitate cu articolul 2 alineatul (11) din regulamentul de bază, marja de dumping a fost determinată prin compararea valorii normale medii ponderate din țara analoagă cu prețul mediu de export pe tonă, calculat pe baza datelor furnizate de Eurostat.

(28) Compararea a indicat existența unui dumping semnificativ (peste 35 %). Prin urmare, nivelul dumpingului este mai mare decât cel constatat în cadrul anchetei precedente (28,2 %).

1.6. Concluzia

(29) Nici un element al anchetei nu sugerează faptul că nivelul dumpingului constatat ar dispărea sau că măcar s-ar diminua în cazul în care s-ar abroga măsurile antidumping. Prin urmare, s-a concluzionat că, în cazul în care măsurile ar fi abrogate, există probabilitatea ca importurile din Rusia să continue să facă obiectul unui dumping. Cu toate acestea, ținând seama de volumul scăzut al exporturilor în cursul perioadei de anchetă, s-a considerat oportun să se analizeze, de asemenea, probabilitatea unei reapariții a dumpingului asociate unei creșteri a cantităților exportate, în cazul abrogării măsurilor existente.

2. Probabilitatea reparației dumpingului

2.1. Analiza situației țării în cauză

- (30) Așa cum s-a indicat anterior, s-a constatat că importurile în Comunitate au făcut obiectul unor practici de dumping. Cu toate acestea, în cursul perioadei de anchetă, volumul importurilor a scăzut (0,4 % din consumul comunitar). Prin urmare, s-a examinat, de asemenea, dacă alte circumstanțe puteau determina probabilitatea unei reparații a importurilor care făceau obiectul unui dumping în cazul abrogării măsurilor.

2.1.1. Capacitatea de producție și utilizarea acestei capacități

- (31) În conformitate cu articolul 18 alineatul (1) din regulamentul de bază, în absența cooperării exportatorilor ruși, Comisia și-a fundamentat analiza pe informațiile furnizate în cererea de reexaminare, precum și pe informațiile obținute dintr-un studiu de piață specializat independent, prezentat de reclamant în cursul anchetei.
- (32) În conformitate cu sursele menționate anterior, capacitatea de producție de uree din Rusia este estimată la aproximativ 5 300 kilotone pe an în ultimii ani. Aceleași surse evaluează producția rusească anuală reală la aproximativ 3 700 kilotone. Prin urmare, producătorii ruși ar fi în măsură să producă 1 600 kilotone suplimentare pe an, ceea ce reprezintă 26,5 % din consumul comunitar în 1999.

2.1.2. Exporturile rusești în Brazilia, Mexic și Turcia

- (33) În ceea ce privește posibilitatea unei creșteri a vânzărilor rusești pe piețele țărilor terțe, Comisia a constatat că Rusia exporta deja uree în țări terțe. În 1999 au fost exportate cantități importante de uree exportate în Brazilia, Mexic și Turcia și nu există indicii conform cărora consumul intern din aceste țări urmează să crească în mod semnificativ în cursul următorilor ani. Prin urmare, este puțin probabil ca aceste piețe să poată absorbi ele singure cantitățile suplimentare pe care producătorii ruși au capacitatea de a le furniza.
- (34) În ceea ce privește prețurile de export, s-a constatat că prețul produsului rusesc vândut pe piețele din Brazilia, Mexic și Turcia a fost semnificativ mai mic decât prețul produsului rusesc exportat în Comunitate.
- (35) Prin urmare, rezultă că exporturile rusești în Brazilia, Mexic și Turcia fac obiectul unor practici de dumping mult mai importante decât exporturile în Comunitate.
- (36) Având în vedere proximitatea pieței europene pentru producătorii ruși și marja cea mai ridicată care poate fi practică cu privire la prețurile de export pe această piață, există probabilitatea ca cel puțin o parte din exporturile rusești în Brazilia, Mexic și Turcia să fie redirecționate către Comunitate în cazul abrogării măsurilor.

2.2. Concluzia

- (37) Importanta capacitate rusească de producție neutilizată, volumul ridicat al exporturilor rusești în Brazilia, Mexic și Turcia, precum și nivelul scăzut al prețurilor acestora (mai mic decât prețurile exporturilor rusești în Comunitate, care fac deja obiectul unui dumping și care sunt în general mai mici decât prețurile practicate de industria comunitară) indică faptul că există probabilitatea ca expirarea măsurilor antidumping aplicate în prezent la importurile produsului în cauză din Rusia să determine o reluare a exporturilor care fac obiectul unui dumping în cantități semnificative către piața comunitară.
- (38) Într-adevăr, în absența măsurilor, volumul exporturilor rusești ar putea să atingă ușor nivelul constatat în cursul perioadei de anchetă precedente (117 kilotone) sau chiar cel înregistrat în 1994 (300 kilotone). Această probabilitate este justificată prin proximitatea față de Rusia a pieței comunitare. Prețurile de export ale produsului rusesc practicate în Brazilia, Mexic și Turcia în cursul perioadei de anchetă pot oferi un indiciu cu privire la nivelul prețurilor eventualelor exporturi viitoare în Comunitate. Prin urmare, există probabilitatea reparației unui dumping semnificativ cu privire la cantități importante.

D. DEFINIȚIA INDUSTRIEI COMUNITARE

- (39) Ancheta a stabilit că, pe parcursul perioadei de anchetă, cei 11 producători comunitari care au depus cererea au reprezentat peste 85 % din producția comunitară de uree. Prin urmare, aceștia reprezintă industria comunitară în sensul articolului 4 alineatul (1) și al articolului 5 alineatul (4) din regulamentul de bază.

E. ANALIZA SITUAȚIEI PIEȚEI COMUNITARE

1. Consumul

- (40) Consumul comunitar aparent de uree a fost stabilit pe baza volumului vânzărilor industriei comunitare pe piața comunitară, a volumului vânzărilor altor producători comunitari, precum și a importurilor de uree în Comunitate din țara în cauză și din toate celelalte țări terțe. Producția destinată utilizării captive nu a fost luată în considerare în sensul stabilirii consumului comunitar, întrucât aceasta nu este vândută pe piața liberă, dar este ulterior transformată în diferite produse finale, pentru care produsul în cauză reprezintă numai una dintre componente. Industria comunitară nu a importat și nu a cumpărat uree destinată unei utilizări captive. Prin urmare, vânzările de uree produsă pentru piața captivă și utilizată pe această piață nu s-au aflat în concurență cu vânzările de uree produsă și vândută pe piața liberă și, în consecință, nu exista probabilitatea ca acestea să suporte efectelor importurilor care făceau obiectul unui dumping.

- (41) Pe această bază, consumul a crescut în mod constant cu 25,8 % în cursul perioadei examinate, de la aproximativ 4,8 milioane de tone în 1996 la aproximativ 6 milioane de tone pe parcursul perioadei de anchetă.

2. Importurile din țara în cauză

2.1. Volumul și cota de piață

- (42) Trebuie subliniat faptul că volumele importurilor din Rusia au fost, de asemenea, ridicate între 1990 și 1994 (300 kilotone în 1994). În acea perioadă, măsurile antidumping erau în vigoare, sub forma unui angajament. Pe baza datelor furnizate de Eurostat, după modificarea formei acestei măsuri într-un drept în 1995, importurile au înregistrat o scădere puternică între 1995 și 1996. Unul dintre motivele acestei scăderi a fost modificarea formei măsurii aplicate. Volumele importurilor au rămas, apoi, stabile între 1996 și 1998 înainte de a înregistra din nou o scădere semnificativă pe parcursul perioadei de anchetă. Nu se poate exclude faptul că puternica creștere a exporturilor în Comunitate din alte țări terțe a contribuit la această scădere.
- (43) Cota de piață a importurilor în Comunitate din țara în cauză a scăzut de la 0,9 % în 1996 la 0,4 % în cursul perioadei de anchetă.

2.2. Prețul

- (44) Prețurile CIF medii ale importurilor în cauză au crescut în mod semnificativ ca urmare a instituirii dreptului antidumping, pe baza unui preț minim de import, în 1995. S-a constatat că prețurile de import au înregistrat o scădere importantă începând cu 1998. Cu toate acestea, începând cu 1997 și mai accentuat din 1998, prețurile ureei rusești se situau printre cele mai ridicate prețuri practice în Comunitate de către producătorii-exportatori din alte țări terțe, lucru care explică parțial de ce cota de piață a importurilor din Rusia nu a crescut.
- (45) O asociație de importatori a susținut că, în sensul comparării prețurilor, Comisia trebuia să țină seama de diferențele calitative dintre ureea rusească și ureea produsă de industria comunitară. În această privință, măsurile în vigoare presupun o ajustare de 10 % în funcție de diferențele calitative. În afară de aceasta, spre deosebire de anumite reexaminări intermediare, o reexaminare în temeiul expirării măsurilor nu necesită noi calcule ale marjelor de prejudiciu pe baza comparației prețurilor.

3. Situația economică a industriei comunitare

3.1. Producția

- (46) Producția totală de uree a industriei comunitare vândută pe piața comunitară, prin excluderea producției destinate utilizării captive, care reprezintă 25 % din producția totală, a crescut cu 7,5 % între 1996 și perioada de anchetă. Aceasta

a înregistrat o creștere semnificativă între 1996 și 1997, înainte de a scădea ușor între 1998 și perioada de anchetă.

3.2. Capacitatea și utilizarea capacității

- (47) Rata de utilizare a capacității a rămas relativ stabilă, la aproximativ 86 % în 1996 și 1997. Ulterior, aceasta a scăzut la 84,7 % în 1998, apoi la 82,5 % în cursul perioadei de anchetă.
- (48) Cu toate acestea, amoniul utilizat pentru producția de uree poate fi, de asemenea, utilizat pentru producerea altor îngrășăminte. Rata de utilizare a capacității pentru producția de uree, precum și evoluția acesteia, sunt astfel influențate, de asemenea, de alte îngrășăminte.

3.3. Vânzările în Comunitate

- (49) Volumul total al vânzărilor industriei comunitare pe piața comunitară a crescut de la aproximativ 3,2 milioane de tone în 1996 la aproximativ 3,8 milioane de tone în cursul perioadei de anchetă, ceea ce reprezintă o creștere de 17 %. Această creștere a fost în special mai accentuată între 1997 și 1998.

3.4. Stocurile

- (50) Nivelul stocurilor nu este considerat un indicator valabil de prejudiciu din cauza caracterului sezonier al vânzărilor și a faptului că producătorii stocază împreună ureea destinată unei utilizări captive și cea vândută pe piața liberă; în afară de aceasta, ureea este parțial stocată chiar de către producători și parțial de către cooperativele agricole.

3.5. Cota de piață

- (51) Pe o piață în expansiune la nivel global, în ciuda creșterii volumelor vânzărilor, cota de piață comunitară deținută de către industria comunitară a scăzut de la aproximativ 67 % în 1996 la aproximativ 63 % în cursul perioadei de anchetă, lucru ce indică faptul că industria comunitară nu a beneficiat de expansiunea pieței.

3.6. Prețul

- (52) Prețul mediu de vânzare al industriei comunitare a scăzut anual între 1996 și perioada de anchetă, fapt care a determinat o scădere globală de aproape 40 %, în conformitate cu evoluția generală a prețurilor pe piață. Se pare că factorii care s-au aflat la originea acestei scăderi sunt prezența unor importuri din alte țări terțe pe piața comunitară și dumpingul constat pentru alte îngrășăminte, precum azotatul de amoniu și amestecul de uree și azotat de amoniu, care au avut ca efect scăderea prețurilor tuturor îngrășămintelor azotate. În afară de aceasta, trebuie subliniat faptul că în aprilie 1997, Republica Populară

Chineză a instituit o interdicție la importurile de uree. Piața chineză este de aproximativ patru ori mai mare decât piața comunitară și, anterior acestei decizii, se aproviziona în principal din importuri. Prin urmare, interdicția la importuri a avut un impact asupra prețurilor ureei în Comunitate, întrucât numeroase țări terțe își orientau, în mod tradițional, o parte importantă din propriile exporturi către Republica Populară Chineză. De asemenea, este posibil ca scăderea prețurilor energiei (gazul natural fiind principala materie primă pentru producția de uree) să fi influențat prețurile de vânzare.

3.7. Rentabilitatea și randamentul investițiilor

(53) Rentabilitatea industriei comunitare, exprimată ca un procent din valoarea netă a vânzărilor, s-a diminuat constant între 1996 și perioada de anchetă. Această scădere trebuie analizată în funcție de evoluția prețurilor, care a indicat, într-adevăr o tendință similară. Rentabilitatea a devenit negativă în 1998 și nivelul pierderilor a sporit în mod semnificativ în cursul perioadei de anchetă.

(54) Randamentul investițiilor a urmat tendința de scădere a rentabilității pe parcursul perioadei examinate. Această tendință negativă a fost accentuată de efectul mixt al scăderii rentabilității și al creșterii investițiilor.

3.8. Fluxul de lichidități

(55) Fluxul de lichidități generat de vânzările de uree de către industria comunitară a urmat întocmai evoluția rentabilității.

3.9. Capacitatea de a mobiliza capitaluri

(56) Societățile care produc uree aparțin unor grupuri mai mari. Nu au fost semnalată nici o dificultate.

3.10. Ocuparea forței de muncă, productivitatea și salariile

(57) Ocuparea forței de muncă s-a diminuat între 1996 și perioada de anchetă, numărul de salariați reducându-se de la 1 638 la 1 469 persoane, o scădere de aproximativ 10 %. Productivitatea a crescut în mod constant în cursul perioadei examinate. În ceea ce privește salariile, acestea au scăzut în 1997, dar apoi au urmat aceeași tendință ca și productivitatea.

3.11. Investițiile

(58) Industria comunitară a efectuat investiții considerabile între 1996 și perioada de anchetă. Trebuie menționat faptul că investițiile efectuate cu privire la instalațiile de amoniu, care corespund investițiilor în amonte, sunt, de asemenea, luate în considerare în mod parțial. Investițiile au constat în principal în investiții directe în instalații și mașini utilizate pentru producția de uree și de amoniu.

4. Importurile din alte țări terțe

(59) Volumul importurilor de uree din țări terțe altele decât Rusia a crescut cu aproximativ 665 kilotone între 1996 și perioada de anchetă, de la 1 187 kilotone la 1 852 kilotone, în conformitate cu datele furnizate de către Eurostat.

(60) Se pare că această creștere ar trebui să fie privită din perspectiva interdicției la importurile de uree în Republica Populară Chineză, instituită în aprilie 1997, ceea ce a determinat anumite țări să își reorienteze exporturile către alte piețe. Aceste alte țări terțe și-au sporit cota de piață în Comunitate cu 6 puncte procentuale între 1996 și perioada de anchetă. În aceeași perioadă, prețurile medii CIF de import corespunzătoare, comunicate de către Eurostat, au scăzut în mod semnificativ.

5. Concluzia

(61) În timp ce consumul pe piața comunitară a crescut în 1996, adică imediat după instituirea dreptului în 1995, cota de piață a Rusiei scăzuse deja sub 1 %. Pe baza declarațiilor vamale, prețul mediu al acestor importuri a scăzut și, în cursul perioadei de anchetă, acesta era mai mic decât prețul minim de import stabilit la 115 ECU pe tonă. Importurile rusești nu au reușit să câștige cote de piață, și din cauza consolidării, pe piața comunitară, a prezenței altor țări terțe, care practicau prețuri mai mici decât cele ale Rusiei începând cu 1997.

(62) Îmbunătățirea așteptată a situației industriei comunitare nu s-a materializat, în principal din cauza consolidării prezenței furnizorilor din alte țări terțe pe piață. În timp ce producția și volumele de vânzare au crescut, alți indicatori economici s-au deteriorat în mod semnificativ, respectiv utilizarea capacității, cota de piață, prețurile, rentabilitatea, randamentul investițiilor, fluxul de lichidități și ocuparea forței de muncă. Într-adevăr, scăderea accentuată a prețurilor de vânzare ale industriei comunitare a avut un efect negativ asupra rentabilității acesteia. Această situație trebuie apreciată din perspectiva consolidării prezenței pe piața comunitară a unor importuri din alte țări terțe, care au câștigat cote de piață semnificative ca urmare a instituirii măsurilor. Trebuie precizat faptul că o procedură antidumping a fost deschisă în octombrie 2000 privind importurile de uree originară dintr-un anumit număr de alte țări terțe (Belarus, Bulgaria, Croația, Egipt, Estonia, Lituania, Libia, Polonia, România și Ucraina). Prin urmare, industria comunitară se află în continuare într-o situație dificilă.

F. PROBABILITATEA REPARIȚIEI PREJUDICIULUI

(63) În ceea ce privește efectul probabil asupra industriei comunitare al expirării măsurilor în vigoare, au fost luați în considerare următorii factori, pe lângă elementele rezumate la considerentele 37 și 38.

- (64) Există indicii clare că importurile din Rusia continuă să facă obiectul unui dumping în viitor. În afară de aceasta, există probabilitatea ca volumele importurilor să crească în mod semnificativ, întrucât producătorii-exportatori ruși sunt în măsură să își sporească producția și volumul exporturilor datorită importantei capacități de producție neutilizate. În afară de aceasta, există probabilitatea ca consumul intern în Rusia să rămână la un nivel relativ scăzut în cursul anilor următori.
- (65) Ținând seama de prețurile de export practicate de către exportatorii ruși pe piețele țărilor terțe, și anume Brazilia, Turcia și Mexic, există probabilitatea ca acești exportatori să adopte o politică agresivă a prețurilor în cadrul Comunității, în vederea recăștigării cotelor de piață pierdute. Într-adevăr, în cadrul procedurilor precedente privind îngrășămintele, s-a stabilit că și volume mici de produs vândute la un preț redus scăzut pot determina o denaturare a concurenței și un prejudiciu importante pe această piață privind un produs de bază.
- (66) Industria comunitară se află în continuare într-o situație dificilă, în special în ceea ce privește rentabilitatea, care s-a îmbunătățit în mod semnificativ chiar după instituirea măsurilor în cauză, dar care s-a deteriorat în mod evident ulterior. Ținând seama de situația dificilă a industriei comunitare, volumele și prețurile probabile ale importurilor din Rusia în cazul abrogării măsurilor ar agrava situația industriei comunitare. După toate probabilitățile, impactul asupra industriei comunitare ar fi considerabil.
- (67) Pe baza celor menționate anterior, s-a concluzionat că, în cazul abrogării măsurilor, există probabilitatea ca prejudiciul cauzat de importurile de uree din Rusia să repara.

G. INTERESUL COMUNITĂȚII

1. Introducere

- (68) În conformitate cu articolul 21 din regulamentul de bază, s-a examinat dacă prelungirea măsurilor antidumping existente contravenea interesului Comunității în ansamblul său. Determinarea interesului Comunității a presupus o evaluare a tuturor intereselor implicate, respectiv cele ale industriei comunitare, ale importatorilor și operatorilor de piață, precum și ale utilizatorilor produsului în cauză. Pentru a evalua impactul probabil al prelungirii sau al abrogării măsurilor, Comisia a solicitat informații tuturor părților interesate menționate anterior.
- (69) Trebuie reamintit faptul că, în urma anchetei precedente, s-a considerat că instituirea de măsuri nu contravenea

interesului Comunității. În afară de aceasta, trebuie subliniat faptul că prezenta anchetă este o reexaminare, adică aceasta analizează o situație în care măsurile antidumping sunt deja în vigoare. Prin urmare, aceasta a ținut cont de orice impact negativ inadecvat al acestor măsuri asupra părților interesate.

- (70) Comisia a trimis un chestionar unui număr de 44 de importatori, unei asociații de importatori, unui număr de cinci asociații de utilizatori, precum și unui utilizator al produsului în cauză. S-au primit răspunsuri de la un importator, un utilizator, o asociație de utilizatori și de la asociația de importatori.
- (71) Pe această bază, s-a analizat dacă, în ciuda concluziilor privind dumpingul, situația industriei comunitare și probabilitatea reparației unui dumping prejudiciabil, au existat motive imperioase care să conducă la concluzia că nu era în interesul Comunității să instituie măsuri în acest caz particular.

2. Industria comunitară

- (72) Se consideră că, în cazul în care măsurile antidumping instituite în urma anchetei precedente nu sunt menținute, există probabilitatea ca dumpingul prejudiciabil să repara și ca situația industriei comunitare, care s-a agravat în cursul perioadei examinate, să continue să se deterioreze.
- (73) Industria comunitară s-a dovedit a fi o industrie viabilă din punct de vedere structural, capabilă să se adapteze la condițiile în continuă schimbare de pe piață, așa cum reiese în special din profiturile pe care le-a realizat până în 1997 și din investițiile sale în capacități de producție de vârf. Succesul acestor eforturi depinde în mare măsură de existența unei concurențe loiale pe piața comunitară. În această privință, trebuie subliniat faptul că în octombrie 2000 a fost deschisă o procedură antidumping privind importurile de uree originară din Belarus, Bulgaria, Croația, Egipt, Estonia, Lituania, Libia, Polonia, România și Ucraina. În același timp, ocuparea forței de muncă, rentabilitatea și prețurile de vânzare s-au deteriorat atât de mult încât industria comunitară și-a redus recent în mod semnificativ capacitățile de producție de îngrășămintă azotate.

3. Importatorii

- (74) Din cei 44 de utilizatori care au primit chestionarele, unul singur a răspuns. În principiu, acesta se opune menținerii măsurilor. Cu toate acestea, ținând seama de importanța neglijabilă a ureei pentru activitatea sa, s-a concluzionat că acest importator nu ar fi în mod grav afectat de o prelungire a măsurilor.

(75) Având în vedere nivelul scăzut de cooperare, precum și faptul că importatorii comercializează în general o gamă largă de îngrășăminte, printre care și ureea, și că este posibil ca ureea să fie procurată din numeroase alte surse care nu fac în prezent obiectul măsurilor antidumping, s-a concluzionat că un eventual impact negativ al continuării măsurilor asupra importatorilor nu ar reprezenta un motiv imperios împotriva prelungirii măsurilor.

4. Utilizatorii

(76) Utilizatorii produsului în cauză sunt în principal fermieri și societăți producătoare de adezivi și materiale plastice. Comisia a trimis chestionare mai multor asociații de utilizatori atât la nivel național, cât și european. O asociație de utilizatori care reprezintă 11 cooperative agricole și un utilizator au răspuns la chestionar. În principiu, ambii se opun prelungirii măsurilor. Cu toate acestea, nici unul dintre aceștia nu a utilizat uree originară din Rusia în cursul perioadei de anchetă. Membrii asociației de utilizatori au cumpărat cantități foarte mici de uree din alte surse pe parcursul perioadei examinate. Utilizatorul individual nu s-a confruntat cu probleme în ceea ce privește procurarea ureei din alte țări terțe în cursul perioadei de aplicare a măsurilor.

(77) Trebuie menționat faptul că, așa cum s-a stabilit în anchetele precedente, îngrășămintele reprezintă doar o mică parte din costurile totale de producție ale fermierilor. Ținând seama de cele menționate anterior și de nivelul scăzut de cooperare, s-a concluzionat că măsurile în vigoare în prezent nu au avut un impact negativ semnificativ asupra utilizatorilor de uree. În această privință, trebuie menționat faptul că nici un utilizator nu a susținut că prețurile ureei au crescut în mod global și/sau că rentabilitatea acestuia s-a diminuat după instituirea măsurilor în vigoare în prezent. Având în vedere cele menționate anterior și nivelul scăzut de cooperare, s-a concluzionat că nici un eventual impact negativ asupra utilizatorilor nu ar reprezenta un motiv imperios împotriva prelungirii măsurilor.

5. Concluzia

(78) Pentru motivele menționate anterior, s-a concluzionat că în ceea ce privește interesul Comunității nu existau motive imperioase împotriva prelungirii măsurilor antidumping.

H. MĂSURILE ANTIDUMPING

(79) Toate părțile în cauză au fost informate cu privire la faptele și considerațiile esențiale pe baza cărora se intenționa să se recomande menținerea măsurilor antidumping

existente aplicate la importurile de uree originară din Rusia. De asemenea, li s-a acordat un termen în care să poată să își prezinte observațiile cu privire la informațiile comunicate. Nu au fost primite comentarii de natură să modifice concluziile prezentate mai sus.

(80) Pe baza celor menționate anterior, în conformitate cu articolul 11 alineatul (2) din regulamentul de bază, trebuie prelungite măsurile antidumping aplicate în prezent la importurile de uree originară din Rusia,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

(1) Se instituie un drept antidumping definitiv la importurile de uree originară din Rusia care se clasifică în conformitate cu codurile NC 3102 10 10 și 3102 10 90.

(2) Valoarea dreptului antidumping definitiv este egală cu diferența dintre prețul minim de import de 115 euro pe tonă și prețul net franco frontieră comunitară, înainte de vămuire, în toate cazurile în care acesta din urmă este mai mic decât prețul minim de import.

(3) În cazul în care mărfurile au fost deteriorate înainte de punerea în liberă circulație și, prin urmare, prețul efectiv plătit sau de plătit este calculat în mod proporțional în scopul stabilirii valorii în vamă în conformitate cu articolul 145 din Regulamentul (CEE) nr. 2454/93 al Comisiei ⁽¹⁾, prețul minim de import definit anterior se reduce în mod proporțional cu prețul efectiv plătit sau de plătit. Prin urmare, dreptul care trebuie perceput este egal cu diferența dintre prețul minim de import redus și prețul net franco frontieră, înainte de vămuire, redus.

(4) Cu excepția cazului în care se prevede altfel, se aplică dispozițiile în vigoare în materie de drepturi vamale.

Articolul 2

Prezentul regulament intră în vigoare în ziua următoare datei publicării în *Jurnalul Oficial al Comunităților Europene*.

⁽¹⁾ JO L 253, 11.10.1993, p. 1. Regulament, astfel cum a fost modificat ultima dată prin Regulamentul (CE) nr. 2787/2000 (JO L 330, 27.12.2000, p. 1).

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 7 mai 2001.

Pentru Consiliu

Președintele

B. RINGHOLM
